

## Biblická hodina – 09.04.2020

Suspírium: Milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, aj od siedmich duchov, ktorí sú pred jeho trónom, a od Ježiša Krista, verného svedka, prvorodeného z mŕtvych a vládcu nad kráľmi zeme. Jemu, ktorý nás miluje, oslobodil nás svojou krvou od našich hriechov a urobil nás kráľovstvom, kňazmi svojmu Bohu a Otcovi: Jemu sláva a moc na veky vekov. Amen. (Zjav 1,4-6) Amen.

Začiatočná pieseň: 25. Žalm 1-2. verše: Pozdvihujem dušu svoju...

### Modlitba

Ďakujeme Ti, Pane náš, že Ty bojuješ s nami v každý čas. Vieme, že tento boj je víťazný, a práve preto sa chystáme na jeho oslavu. Chceme sa patrične pripraviť, aby sme vedeli, že tento boj z Tvojej strany je pre náš nový život s Tebou. Prosíme Ťa, obdar nás i dnes svojou milosťou a drahým slovom, aby sme cítili Tvoje usmernenie vo veciach viery, lásky a nádeje. Potrebujeme Ťa, neopúšťaj nás, ale zbav nás zlého, lebo bez vedenia, bez lásky Tvojej, je náš život, naša služba márnosť nad márnosťou. Velebíme Ťa za čas strávený s Tebou a prosíme, daj nám uistenie, že si s nami po celé Veľkonočné sviatky. Uč nás k Tvojim cestám a uber z našej pýchy, aby sme Ťa neprekabátili našou neverou. Ty o všetkom vieš, pomôž, aby sme boli a žili len skrze Teba v mene Ježiša Krista v spoločenstve Ducha Svätého. Amen.

### Biblický text: Kniha Józua 8,1-29

Hospodin povedal Jozuovi: „Neboj sa, ani sa nestrachuj! Vezmi so sebou všetkých bojovníkov, vstaň a vystúp do Aja. Pozri, dávam ti do rúk ajského kráľa, jeho ľud, mesto i krajinu. <sup>2</sup> Nalož s Ajom a s jeho kráľom, ako si naložil s Jerichom a s jeho kráľom, ale ich cennosti a dobytko sa môžete zmocniť. Priprav za mestom zálohu proti nemu.“ <sup>3</sup> Jozua vstal a šiel so všetkými bojovníkmi zaujať Aj. Jozua si vybral tridsaťtisíc udatných bojovníkov, v noci ich vyslal <sup>4</sup> s príkazom: „Budte v pohotovosti! Budete za mestom ako záloha proti nemu. Nebudte však veľmi ďaleko od mesta. Všetci budte pripravení! <sup>5</sup> Ja sa však so všetkým ľudom, ktorý je so mnou, priblížim k mestu a keď vyjdú proti nám, utečieme pred nimi ako prvýkrát. <sup>6</sup> Oni vyjdú za nami a my ich odlákame od mesta. Povedia si totiž: Utekajú pred nami ako prvýkrát. My budeme utekať pred nimi. <sup>7</sup> Vy vtedy vyrazte zo zálohy, obsaďte mesto a Hospodin, váš Boh, vám ho dá do rúk. <sup>8</sup> Keď obsadíte mesto, podpáľte ho, konajte podľa Hospodinovho slova. Toto je môj rozkaz pre vás.“ <sup>9</sup> Takto ich Jozua vyslal, oni vyšli ako záloha a zostali medzi Bételom a Ajom západne od Aja. V tú noc Jozua však prenocoval medzi ľudom. <sup>10</sup> Jozua vstal včasráno, vykonal prehliadku ľudu a tiahol na jeho čele so staršími Izraela do Aja. <sup>11</sup>

Všetci bojovníci vystupovali s ním, blížili sa k mestu, až prišli k nemu. Utáborili sa severne od Aja, takže medzi nimi a Ajom bolo údolie. <sup>12</sup> Potom vzal asi päťtisíc mužov a postavil ich do zálohy medzi Bételom a Ajom, na západ od mesta. <sup>13</sup> Ľud rozostavili takto: celý tábor severne od mesta a zadný zástup na západ od mesta. V tú noc zišiel Jozua do údolia. <sup>14</sup> Ajský kráľ to zbadal. Preto vyšiel včasráno s mužmi mesta a so všetkým svojím ľudom do boja proti Izraelu na určené miesto smerom k Arabe. Nevedel však, že proti nemu je pripravená záloha za mestom. <sup>15</sup> Jozua a celý Izrael predstierali pred nimi porážku a utekali smerom na púšť. <sup>16</sup> Ajania vyzvali všetkých, ktorí zostali v meste, aby ich prenasledovali. Tak prenasledovali Jozuu a stratili spojenie s mestom. <sup>17</sup> Ani v Aji, ani v Bételi nezostal nikto, kto by nešiel prenasledovať Izrael. Mesto nechali otvorené a prenasledovali Izrael. <sup>18</sup> Hospodin povedal Jozuovi: „Zdvihni kopiju, čo máš v ruke, proti mestu Aj, lebo ti ho vydám do rúk.“ Jozua zdvihol kopiju, ktorú mal v ruke, proti mestu. <sup>19</sup> Keď vystrel ruku, vyrazila záloha zo svojho miesta do útoku. Vnikli do mesta, obsadili ho a hneď ho podpálili. <sup>20</sup> Keď sa ajskí muži obrátili, videli, ako dym z mesta stúpa k nebu. Nemali však možnosť utiecť ani sem, ani tam, lebo ľud, ktorý utekal na púšť, sa obrátil proti svojim prenasledovateľom. <sup>21</sup> Keď Jozua a celý Izrael videli, že záloha obsadila mesto a že z mesta stúpa dym, obrátili sa a začali biť mužov z mesta Aj. <sup>22</sup> Tamtí z mesta im vyšli naproti, takže sa muži z Aja dostali medzi Izraelitov. Jedni ich bili z jednej a druhí z druhej strany, takže neostal z nich nikto, kto by bol utiekol a zachránil sa. <sup>23</sup> Ajského kráľa zajali živého a priviedli ho k Jozuovi. <sup>24</sup> Keď Izraeliti pobili všetkých obyvateľov Aja na poli a na púšti, kam ich prenasledovali, a keď všetci až do posledného muža padli mečom, vrátil sa celý Izrael do Aja a jeho obyvateľov pobil mečom. <sup>25</sup> Tých, čo v ten deň padli – mužov i žien –, bolo spolu dvanásťtisíc; všetci boli z Aja. <sup>26</sup> Jozua mal ruku vystretú s kopijou a nestiahol ju, kým na všetkých obyvateľoch Aja nevykonal kliatbu. <sup>27</sup> Izrael sa zmocnil len dobytka a koristi tohto mesta podľa Hospodinovho slova, ako rozkázal Jozuovi. <sup>28</sup> Jozua vypálil Aj a urobil z neho večné zbúranisko – pustatinou je dodnes. <sup>29</sup> Ajského kráľa dal obesiť a nechal ho tam na strome do večera. Po západe slnka rozkázal Jozua sňať jeho mŕtvolu zo stromu. Potom ju hodili k mestskej bráne a nakopili na ňu hromadu kamenia, ktorá je tam dodnes.

### 1-9. verše:

Znova proti mestu Aj, ale tentokrát so zaslúbením, že Hospodin dobyje mesto. Je tu však okatý rozdiel oproti dobytia Jericha. V tomto prípade – aj po veľkej chamtivosti Akana – badajú Božie rozhodnutie: môžu si ponechať korisť. Korisť je však korisťou len pre pohanov, ale nie pre Boží ľud. Korisť je Boží dar, zem totiž patrí Hospodinovi, Božiemu ľudu je zverená do opatery. Uvedomiť si, že všetko patrí Bohu. Všetko. Ako pozeráme na Božie dary? Všetko je korisťou pre nás?

Korist': získal som ju sám. Korist': patrí mne. Korist': je to moje. Uvedomiť si, že korist' nie je naša, ale získaný dar od Boha, ktorý pre nás bojuje na našich bojiskách.

Rozmiestnenie síl je výsledkom Božieho plánu, a nie dobrých veliteľských pokynov Jozuu. Boh ich usmerňuje, a tak zvíťazia. Bez Božieho usmernenia, vedenia niet záchrany a pomoci. Kto ťa usmeňuje? Nasleduješ len sebou vedené úmysly? Si vedený tvojím Bohom, Hospodinom? Len Božia stratégia prispieva k Tvojmu víťazstvu. Len On Ti pomôže docieľiť všetko tak, aby nakoniec si bol aj ty sám víťazom. Rozpamätaj sa na Pavlove slová na svojich bojiskách: „Teraz teda zostáva viera, nádej a láska, tieto tri, ale najväčšia z nich je láska.“ (IK 13,13)

### **10-17.veršov:**

Prvá a druhá záloha je ľudský faktor. Boh však prihľadá aj na ľud, hoci čo je potrebné urobiť pre víťazstvo, musíš spraviť ty. Západ, východ, skoro ráno sú naše prístupové cesty k víťazstvu. Tieto cesty, hoc sú kľukaté, sú Bohom nasmerované. On vie, čo je našou úlohou. On vie, do ktorej zálohy patríme. On vie, koľko sme toho dostali. On vie, či tentokrát budeme činní alebo nečinní v boji. On je gazda, on rozdeľuje všetko, aj svoj ľud. Či cesta vedie do Betelu, alebo Aj, On vie najlepšie, a nasmeruje nás. Ja nepoznám tvoje bojiská, ani Aj, ani Betel, ale Boh áno. On bojuje všade s Tebou. Nemôžeme sa šetriť na bojisku, ale Boh všetko zariadi.

### **18-29. veršov:**

Hospodin bojuje skrze svoj ľud. On stojí na čele svojho ľudu. Izrael vykonáva Božiu vôľu, nie je len divákom. Hľadaj Božiu vôľu, aby si mohol uzemniť aj ty pohanských kráľov. Tu, na kanaanských bojiskách sa učil Izrael umeniu malých krokov, o ktorom rečnil Antoine de Saint-Exupéry:

Neprosím o zázrak, Pane,  
ale o silu pre všedný život.  
Nauč ma umeniu malých krokov.  
Sprav ma vynaliezavým a vynachádzavým,  
sprav ma sebaistým v správny čas.  
Obdar ma jemnocitom,  
aby som dokázal odlíšiť prvoradé  
od druhoradého.  
Prosím o silu poriadku a miery,  
aby som len tak neprekĺzol životom  
a svoje dni si rozumne delil;  
aby som neprespal záblesky svetla a vrcholy,  
a aby som si aspoň tu a tam našiel čas

na umelecký zážitok.  
Dovoľ mi utvrdiť sa v tom,  
že snívať  
o minulosti či budúcnosti  
mi nepomôže.  
Pomôž mi čo najlepšie zvládnuť to,  
čo je najbližšie,  
pomôž mi považovať práve prežívanú hodinu  
za najdôležitejšiu.  
Ochráň ma pred naivnou vierou,  
že v živote musí ísť všetko hladko.  
Daruj mi triezve poznanie,  
že ťažkosti, porážky, neúspechy a sklamania  
sú prirodzenou súčasťou života,  
že vďaka nim rastieme a dozrievame.  
Pripomínaj mi,  
že srdce sa často stavia proti rozumu.  
Pošli mi v pravej chvíli niekoho,  
kto má odvahu povedať mi pravdu s láskou.  
Chlieb každodenný daj mi pre telo i dušu,  
prejav Tvojej lásky, priateľské echo,  
a aspoň tu a tam náznak, že budem užitočný.  
Viem, že veľa problémov sa rieši nekonaním;  
daj, aby som dokázal čakať.  
Nech vždy nechám Teba i ostatných dohovoriť.  
To najdôležitejšie si človek nehovorí sám,  
to najdôležitejšie mu býva povedané.  
Ty vieš, ako veľmi potrebujem priateľstvo.  
Daj, aby som dorástol tejto najkrajšej,  
najťažšej, najriskantnejšej  
a najnežnejšej záležitosti života.  
Vnukni mi pravú chvíľu a pravé miesto,  
kde môžem zanechať balíček dobra,  
slovami či bez slov.  
Chráň ma pred strachom,  
že by som mohol premárniť svoj život.  
Nedaj mi to, čo si želám,  
ale to, čo potrebujem.  
Nauč ma umeniu malých krokov.

Bratia a sestry! Túto časť našej biblickej hodiny som pripravil ako pašijné rozjímanie. Prosím Vás, aby ste si v pokoji prešli všetky verše a k nim priložené piesne, aby Kristus, ako verný svedok a prvorodený z mŕtvych vykvitol aj v našom osobnom živote.

Pieseň: 277:1-2: „Ježišu, krotký zrak tvoj...“

1.časť: Evanjelium podľa Lukáša 22,7-13 **Príprava veľkonočnej večere**

<sup>7</sup> Prišiel deň nekvasených chlebov, keď mal byť zabitý veľkonočný baránok. <sup>8</sup> Ježiš poslal Petra a Jána a povedal im: „Choďte a pripravte nám veľkonočného baránka.“ <sup>9</sup> Oni sa ho spýtali: „Kde chceš, aby sme ho pripravili?“ <sup>10</sup> Odpovedal im: „Keď budete vchádzať do mesta, stretne vás človek, ktorý bude niesť džbán vody. Choďte za ním do domu, kde vojde. <sup>11</sup> A pánovi domu povedzte: ‚Učiteľ ti odkazuje: Kde je miestnosť, v ktorej mám so svojimi učeníkmi jesť veľkonočného baránka?‘ <sup>12</sup> On vám ukáže zariadenú veľkú hornú sieň. Tam ho pripravte!“ <sup>13</sup> Odišli teda a všetko našli tak, ako im povedal. A pripravili veľkonočného baránka.

Musel sa – „**bez toho, nie je sviatok sviatok.**“ Bez čoho / bez Koho si nevieš predstaviť svoje veľkonočné sviatky? **Existuje niečo, čo je nutnosťou k Tvojmu sviatku?** Učeník je totiž Ježišov služobník. Učeník musí konať na jasný a zreteľný pokyn Ježiša. Otázka *kde?* zo strany učeníkov je evidentná. Ako keby sa pýtali: Nájdem ešte vhodné miesto? Mesto bolo totiž plné pútnikov. Nájdem ešte voľný priestor? Miesto nie je presne určené, ale tajuplným spôsobom objavené. Neznámy ukazovateľ cesty (viď. 1S 10,2-8) odpovie na otázky učeníkov. Bude a je to miesto, kde veľmi dobre poznajú Ježiša. Pre Neho neexistuje prekážka, ak ide o spásu. **Ježiš nikdy nepočíta s nesúhlasom alebo výhovorkou.** Boží plán spásy je dokonalý. **Tam, kde ho poznajú, treba všetko pripraviť.** Ako pri privedení osliatka, aj tu učenici badajú pravdivosť Ježišových slov. Ježišova znalosť vecí je jedinečná. Potvrdenie Ježišových slov je potvrdením toho, na čo sa chystá Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta. **K čomu je predurčený Kristus v našom živote?**

Pieseň: 405: 1: „Ó, Ty nevinný Baránku...“

2.časť: Evanjelium podľa Lukáša 22,14-20 **Ustanovenie večere Pánovej**

Keď prišla hodina, zasadol k stolu a apoštoli s ním. <sup>15</sup> Tu im Ježiš povedal: „Veľmi som túžil jesť s vami tohto veľkonočného baránka, skôr ako budem trpieť, <sup>16</sup> lebo hovorím vám: Už ho viac nebudem jesť, kým sa nenaplní v Božom kráľovstve.“ <sup>17</sup> Potom vzal kalich, vzdal vďaku a povedal: „Vezmite a rozdeľte si ho medzi sebou, <sup>18</sup> lebo hovorím vám: Odteraz už nebudem piť z

plodu viniča, kým nepríde Božie kráľovstvo.“<sup>19</sup> Potom vzal chlieb, vzdal vďaku, lámal ho a dával im, hovoriac: „Toto je moje telo, ktoré sa vydáva za vás. Toto robte na moju pamiatku!“<sup>20</sup> A podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás.

Hodina s Ježišom. Bola to presne stanovená hodina v Izraelských rodinách. Dôležitosť tejto hodiny. Bohom stanovené hodiny. *Večera Pánova je čas strávený s vyvolenými.*

Ustanovenie večere Pánovej spočíva na spoľahlivých základoch. Svedkami sú tí, ktorí boli s Ním od začiatku Jeho pôsobenia. Túžba po spoločnom stolovaní je vyjadrením toho, že je to posledná, ktorú Ježiš slávi. *Jednota spoločenstva* je výrazná, lebo vyjadruje tajomstvo Jeho života i smrti.

Táto večera sa tu nekončí. Jeho zavíšením bude stolovanie v Božom kráľovstve. Nebeská hostina, ktorá bude radostným spoločenstvom. Nič sa nekončí, ale všetko práve začína.

Každá večera sa začínala modlitbou. Požehnanie kalicha malo obdobu štyroch požehnaní. Ježiš ďakuje za všetko. Je to Jeho modlitba za spoločenstvo a odovzdanie Jeho požehnanie spolustolovníkom. Toto spoločenstvo tu na zemi sa končí. Ježiš upozorňuje na svoju smrť. Zdôraznená je aj presná chvíľa utrpenia. Kalich je Ježišov dar na rozlúčku. **Jeho posledný dôkaz lásky: „Svoj život dal.“**

Konanie na Jeho pamiatku je Ježišov príkaz. Odteraz namiesto vyslobodenia z egyptského otroctva, Jeho učeníci si majú pripomínať spásanosnú smrť Ježiša. Nový veľkonočný baránok je Ježiš.

Ježišove dary na Veľkú noc sú viditeľným znakom. Chlieb: najdôležitejšia a nepostrádateľná časť každej hostiny. Chlieb predstavoval život, nielen obyčajný pokrm. „**Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nebude hladovať a kto verí vo mňa, nebude smädný. Nikdy.**“ (Jn 6,35) Nezbytná skutočnosť pre človeka chce byť sám Ježiš.

Hospodinov služobník položil svoj život v obeť za vinu iných. (Iz 53,10-11) Je to dôležitá a neodkladná obeť pre človeka. Ukazovacie zámeno „*to*“ poukazuje na Ježišove slová. Čo povedal Ježiš na poslednej večeri, to treba konať a znovu si opakovať. Pridržať sa toho. Ježišova osoba a jeho jednanie je dôležité. Čo je úlohou apoštola v cirkvi od Ježišovho vzkriesenia? **Opakovať a opakovať si Ježišové slová. Slová, ktoré sú znakom Jeho vďakyvdania.**

Kalich poukazuje na novú zmluvu. Tú už poznajú. Už počuli o nej: je to zmluva vpísaná do vnútra človeka. (vid'. Jer 31,31) Jasné poznanie Boha, zmierenie s Ním. Je to Ježišov dobrovoľný dar. Nie je to bezúčelný a zbytočný dar, má svojho príjemcu: Aj teba, aj mňa. „*Za Vás*“ je veľmi osobné. Tu každý má svoje miesto. Uvedomiť si, kto je prítomný pri vysluhovaní večere Pánovej, ten je **zainteresovaný**. Nie je mimo kruhu, ale je v tom až po uši. Osobný skutok pre

Teba, namiesto Teba, za Teba. On sám. **Nová zmluva skrze krv Ježiša Krista je najosobnejšia vec na svete.**

Pieseň: 518:1-4: „Náš Spasiteľu, vrúcne všetkých voláš...”

3.časť: Evanjelium podľa Lukáša 22, 21-23 **Označenie zradcu**

**<sup>1</sup> A hľa, ruka môjho zradcu je s mojou na stole. <sup>22</sup> Syn človeka síce ide, ako je určené, ale beda tomu človeku, ktorý ho zradza!“ <sup>23</sup> A oni sa medzi sebou hádali, kto z nich je ten, čo to urobí.**

Je to **varovanie účastníkov hostiny**, ako o tom píše apoštol Pavol: „Preto ktokoľvek by nehodne jedol chlieb alebo pil kalich Pána, previní sa proti telu a krvi Pána. Nech teda skúma človek sám seba, a tak nech je z chleba a pije z kalicha. Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, je a pije si odsúdenie.“ (IK 11,27-29) Upozorňuje na prítomnosť zradcu. Ježišova vernosť sa ostro stretáva s nevernosťou jedného z nich. **Láska – neláska. Priateľ – nepriateľ. Radosť – neradosť.** Zradca sa zúčastnil poslednej večere ako o tom reční žalmista: **„Ba aj môj priateľ, ktorému som dôveroval, čo jedával môj chlieb, sa odo mňa odvrátil.“**(Žalm 41,10)

Judášova zrada nenastala bez Ježišovho vedomia. Je súčasťou Božieho plánu, aby poukázala na potrebu Ježišovej lásky. Jeho prítomnosť nie je zárukou záchrany, ale naopak, práve jeho skazy. **„Tajomstvo vykúpenia je spojené s tajomstvom hriechu.“** Ludský hriech a Božie milosrdenstvo. Nič nezabavuje previnenia. Judášov čin je hrôzou a desením pre učeníkov.

Pieseň: 548:2-4: „Ó, ne jeden svoj krásny sľub porušil som...”

4.časť: Evanjelium podľa Lukáša 22, 24-30 **Spor o prvenstvo**

**Vznikla medzi nimi aj hádka, kto z nich je najväčší. <sup>25</sup> Povedal im: „Králi národov panujú nad národmi, a tí, čo majú nad nimi moc, si hovoria dobrodinci. <sup>26</sup> Vy tak nerobte! Kto je medzi vami najväčší, nech je ako najmenší a vodca nech je ako služobník. <sup>27</sup> Lebo kto je väčší? Ten, čo sedí za stolom, či ten, čo obsluhuje? Nie ten, čo sedí? Ale ja som medzi vami ten, čo obsluhuje. <sup>28</sup> Vy ste však v mojich skúškach zostali pri mne. <sup>29</sup> A ja vám dávam kráľovstvo, ako ho mne dal môj Otec, <sup>30</sup> aby ste jedli a pili pri stole v mojom kráľovstve, sedeli na trónoch a súdili dvanásť kmeňov Izraela.**

Otázka velikosti je otázkou každého z nás. Tu sú najväčšie medze učeníkov. **Nielen Judáš, ale každý z nich má svoje malichernosti.** Ide o to, kto je medzi veľkými najväčší. Veľkí a malí. Muž a žena. Slobodní a otroci. **V Kristovi sú všetci jedno.** Po poslednej večeri by malo byť všetko v poriadku. A zrazu?

Príkladom je nadradenosť zo strany vládarov. Vládcovia bývajú panovační. **Svetská vláda smeruje vždy len k vlastným úžitkom.** Kto však stojí na čele kresťanskej komunity, nech je najmenší. „**Najmenšiemu**“ (doslova **najmladšiemu - neskúsenému**) je **zverená veľká služba.** (Sk 5,6; ITim 5,1; IPt 5,5) Malý, menší, najmenší – veľký, väčší, najväčší: nepravidelné stupňovanie prídavných mien. Príklad stolovania poukazuje na všetko. Je samozrejmé, že ten, kto sedí pri stole, je pánom domu, a ten, kto obsluhuje, je jeho sluha. Ježiš sa však stavia proti tomuto všeobecnému pravidlu. **Ježiš je sluha, ale najväčší, ktorý daruje seba svojmu spoločenstvu.** Je to norma pre každého učeníka Ježiša Krista. **Sebadarovanie** je nosiacim znakom každého z nás. Nezáleží na pozícií a hodnotení apoštola, ale na jeho službe ktorú musí vykonávať pokorne a oddane. Napomenutie k službe je jednoznačné. **Len skromná služba si zaslúži slová uznania.** Vytrvalosť v službe a zotrvanie pri Ježišovi, aj pri Jeho utrpení a v súžení. Ježišov záveť je jeho odmena za službu. Kráľovstvo, ktoré mu prenechal Jeho Otec, je naše, ak mu verne slúžime. *Toto kráľovstvo je Ježišovo zaslúbenie pre Toho, kto sa oddá službe novej zmluvy.* Účastníci Jeho hostiny budú spoluvládarmi jeho kráľovstva.

Pieseň: 563:1.3.5: „Hľad' na mňa, Ježišu,..."

5.časť: Evanjelium podľa Lukáša 22, 31-38 Výstraha Petrovi

**Šimon, Šimon, hľa, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu.** <sup>32</sup> **Ale ja som za teba prosil, aby tvoja viera neochabla. A ty, až sa raz obrátiš, posilňuj svojich bratov.** <sup>33</sup> **On mu však povedal: „Pane, som hotový ísť s tebou aj do väzenia, aj na smrť.“** <sup>34</sup> **Ale Ježiš mu povedal: „Hovorím ti, Peter, dnes kohút nezaspieva, kým tri razy nezaprieš, že ma poznáš.“** <sup>35</sup> **Potom im povedal: „Keď som vás poslal bez mešca, bez kapsy a bez obuvi, či vám niečo chýbalo?“ Oni odpovedali: „Nič.“** <sup>36</sup> **A on nato: „Ale odteraz, kto má mešec, nech si ho vezme, podobne aj kapsu, a kto nemá, nech predá svoje šaty a kúpi si meč.** <sup>37</sup> **Lebo hovorím vám, že sa musí na mne splniť, čo je napísané: A pripočítali ho k zločincom. Všetko sa o mne plní.“** <sup>38</sup> **Oni však povedali: „Pane, pozri, tu sú dva meče.“ On im na to povedal: „To stačí.“**

Ďalšia forma nevernosti sa zjavuje medzi jeho bezprostrednými učeníkmi. Ježiš Petra oslovuje pôvodným menom: **Šimon**, aby si uvedomil, že kto bol a kým je. Je veľmi dôležité, čo Ježiš hovorí Petrovi, lebo nielen Judáš, ale aj on je **pokušiteľný.** Jeruzalem je miestom pokušenia pre Petra, kde aj Jeho viera bude preosiatá ako pšenica. Ako Jób zakúsil pokušenie (Jb 2,1-7 ), ako Ježiš zakúsil pokušenie (Mt 4,1-11), aj Peter zakúsi. Satan vyskúša vieru Jeho učeníkov. **Bude to skúška jeho povolania. Petrovým obrnením je Ježišova modlitba za neho.** Ježiš sa stavia proti satanovi, ktorý vyskúša Petrovu vernosť a oddanosť. **Obsahom viery je vyznanie toho, aké puto ma spája s Ježišom.** Ježišova modlitba posilní Petra,

ktorý má posilniť iných. Činiť ich pevnými vo viere. **Ježišova modlitba, ktorou sa prihovori za Petra, je jeho nezaslúženou posilou zo strany Pána.**

Peter vie o prichádzajúcej hrozbe, ale si verí. On to zvládne. I smrť je pre Neho prijateľná. On bude schopný všetko prekonať. **„My to zvládneme.“ „My to dokážeme.“**

Ježiš však mu povie úplnú pravdu: **„Zlyháš na plnej čiare.“** Zaprenie nastane ešte dnes. Táto noc bude pre Neho osudná. To ráno, v čase spevu kohúta spozná, kto ho naozaj pozná skutočne. Vtedy sa stotožní s Ježišovými slovami. Ani jeden učeník, dokonca ani ten, za ktorého sa modlil, nebude uchránený pred vyjadrením vernosti a oddanosti Ježišovi.

Jeho slová rozlúčky sú práve preto plné pokynov. Nech každý učeník sa spamätá a prezrie si znova príručku vyslania do služby. Keď vtedy im stačilo Ježišovo poverenie (viď. Lk 10,1-23), postačí im aj naďalej. ***Nedostatkov bude vždy veľa, ale kto bude s Nimi, to je prvoradé. Budú vždy a všade zaopatrení. Za každých okolností.***

Odteraz sa však situácia mení. Od okamihu kríža sa všetko zmení. Platia iné pravidlá. Učeníci budú rozdelení do dvoch skupín: **„kto má – kto nemá.“** Príde doba, prichádza obdobie, keď je potrebné zakúpiť si meč. Treba sa pripraviť na obranu v časoch prenasledovania.

Prečo? Lebo aj on je odpísaný. **Je zločinec a tak s Ním budú aj zaobchádzať.** Svet vidí v Ježišovi zločinca, hriešnika, ktorý potrebuje nápravu (Iz 53, 12), ale on prišiel práve preto, aby dokončil nápravu našich duší.

Ako trpel náš Spasiteľ, tak prídu aj na nás časy súženia. Kresťania nepriatelia. Kresťania zločinci.

**Učeníci** berú všetko doslovné. **Rátajú si svoje meče.** Myslia si, že sú vybavení, ale mýlia sa. Ježišove slová sa nevzťahujú na konkrétne a prítomné dva meče učeníkov, ktoré sú k dispozícii, a práve preto, Ježiš ukončuje tento dialog rúzne. Učeníci neporozumeli Ježišovi. **Učeníci chcú bojovať za Krista, tu a teraz, ale nevedia, že je dobojované. Všetko, o čom Ježiš hovorí sa týka ich, a nie Jeho osoby.** „Hospodin bude bojovať za vás, vy sa len upokojte.“ (II Mojž 14,13) Emanuel: **„Boh s nami.“** (Mt 1,23)

### Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby doma vo svojej tichosti sa pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní bilického textu.

### Modlitba Pánova

Požehnanie: „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby ho spasil.“ (Jn 3,16-17)

Záverečná pieseň: Chválospev č. 567: „S Ježišom chcem v radosti i strasti...“